

i alle mulige sammenhænge? Det kan da ikke være rigtigt, at Dansk Folkeparti i den grad har pantsat sin selvstændighed hos USA.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil meget gerne takke hr. Peter Skaarup for besvarelsen af mit spørgsmål, nemlig at Dansk Folkeparti opfattede, at regeringen for mange uger siden, for over en måned siden nu, kom til nævnet og sagde, at man havde besvaret en amerikansk henvendelse med, at regeringen vil være på den liste, amerikanerne har distribueret i forhold til, hvilke bidrag man gerne ville indhente, hvis det kom til en militær intervention. Der har regeringen svaret, at man ville stille en ubåd og specialstyrkerne, jægerkorpsset, frømand osv., til rådighed.

Sådan opfatter jeg det svar, som jeg fik fra hr. Peter Skaarup, og jeg vil godt bede om at få bekræftet: Fik Dansk Folkeparti allerede på det tidspunkt at vide, at det ville regeringen gøre, uanset om det var på FN-sporet eller ej?

Kl. 14.00

Vi i Socialdemokratiet har klart opfattet det sådan, også af de tilkendegivelser, der er kommet fra regeringen på nævnsmødet, men også efterfølgende, at ja, vi har svaret det, men det forudsætter stadig væk, at vi er på FN-sporet.

Har Dansk Folkeparti fået den tilkendegivelse fra regeringen allerede på det tidspunkt, at de militære bidrag ville man stille til rådighed, uanset om det blev med et FN-mandat eller ej?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo sige, at hvis man ser udviklingen tilbage til Mogens Glistrups berømte telefonsvarer over bruddet i Fremskridtspartiet, så er der altså sket en forvandling fra at være et næsten pacifistisk højreparti til i dag entydigt at være Danmarks mest krigeriske, militaristiske parti. Ganske vist i tæt konkurrence med regeringspartierne, det skal indrømmes. Men der er åbenbart noget, der tyder på, at Dansk Folkeparti går efter titlen. Derfor vil jeg godt spørge: Hvor langt vil Dansk Folkeparti gå?

Hvis krigen nu kører fast i de tæt befolkede kvarterer i Bagdad, og den her smalle koalition af fem lande, som hr. Søvnald var inde på, må se i øjnene, at den skal kæmpe i lang tid, bruge mange soldater og ofre mange liv på det, vil Dansk Folkeparti så imødekomme en anmodning fra USA om at sende regulære danske

kampstyrker ind? For USA vil vel i den situation rette henvendelse for at kunne dele tabene med de fire andre, der var med til at kaste sig ud i dette galimatias.

Hvor langt vil Dansk Folkeparti gå i en sådan situation? Er man klar til at gå hele vejen, også med poser med døde danske soldater, der vender hjem fra rygende bydele i Bagdad?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet. Hr. Peter Skaarup for at svare. Og de næste tre korte bemærkninger er fra hr. Jørn Jespersen, hr. Aage Frandsen og hr. Thomas Adelskov. Først hr. Peter Skaarup.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Der er spørgsmål fra hr. Keld Albrechtsen angående Mogens Glistrup. Jeg synes ikke rigtig, det er min opgave at svare på, hvad han mener og ikke mente i sin tid. Hr. Keld Albrechtsen må selv studere i diverse aviser og avisudklip, hvad det var, Mogens Glistrup mente. Jeg kan ikke svare på, hvad der kan ligge til grund for hans udtalelser under en debat som denne her. Jeg kan ikke se, hvad det vedkommer den.

Men det, der er det afgørende for os, er ikke at være krigerisk eller militaristisk. Det tror jeg ikke der er nogen partier i Folketinget, der er eller vil være. Men det, der er det afgørende, er: Hvad gør vi for at demontere masseødelæggelsesvåben i Irak? Det har Enhedslisten ikke givet nogen som helst bud på på noget tidspunkt her i Folketingssalen.

Hvad gør vi for at komme en aggressiv diktator som Saddam Hussein til livs, der dræber politiske modstandere og ikke vil indføre demokrati? Er hr. Keld Albrechtsen klar over, hvad Saddam Hussein står bag mod sin egen befolkning? Er hr. Keld Albrechtsen klar over, hvad Saddam Hussein har gjort mod kurderne? Er hr. Keld Albrechtsen klar over, hvad man gør mod politiske modstandere, som bliver dræbt og tortureret, hvis de nærmer sig noget, der ligner magt i forhold til Saddam Hussein?

Det burde vel egentlig være et venstrefløjsønske, at den slags diktatorer rundt omkring i verden blev demonteret og blev sat fra magten. Folk, der rask væk bryder menneskerettigheder hver eneste dag, burde det egentlig ikke være noget, venstrefløjen aktiverede sig selv i? Eller er det mig, der har misforstået venstrefløjens politiske ønsker? Og på samme måde med SF: Burde det ikke også være noget, SF var engageret i,